

TELEGRAPFUL ROMANU.

Telegraful este de două ori pe săptămâna: joi și Duminică. — Prenumeratia se face în Sibiul la expediția foieșei pe afara la c. r. poste, cu banii gata prin scrisori francate, adresate către expediția. Pretul prenumerării pentru Sibiul este pe anu 7. fl. v. a. sau pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pen-

Nº 14. ANULU XVIII.

Sibiul, în 15/27 Februarie 1870.

Evenimente politice.

Între ministeriale de finanțe din ambele părți imperiale, ceteru în mai multe diuarie, s'a escată diferenție, care nu lasă speranța, ca se voru poté obțin în graba. „P. L.“ nu ne spune mai apriatul care suntu diferențiele aceste. „Reform“ din Pestă inse dice în privința acestă ca cestiuenea confiniilor militari astăzi e mai departe de deslegarea (solutiunea) ei că ori cându alta-data. Reînțorcerea ministrului Lonyay la Pestă e acompaniata de unu neresultat. Pretensiunea ministerului este ca Ungaria se mai primășca unu adauș la cuotă de plătitu, pre cându din partea min. ung. acăstă se respinge și se pretinde simplu confiniile că parte întregitoră a tierilor tinetorie de corona St. Stefanu. „Presse“ sperăza, cu tôte aceste, ca diferențele escate din afacerea acăstă se voru delatură în scurtu tempu.

Dincolo de Laită se petrecu lucruri interesante. Amu amintit u odată și noi ceva despre o diferenție intre cancelarii imperiale și intre ministeriul cislaitanicu despre fondul de dispusetiune, din care se subvenționează foile ce se invioiesc a primă subvențiuni. Efectul diferenției se vede din mai multe fai, cari, mai incetă său mai cu pripă se dau pre apă politica a cancelariei imperiali. Dara acăstă e afacere care pre noi români din Transilvania putiu ne privesce, — într'ată numai, că se scimă, care este mijlocul, prin care se intorcă și se sucesc opiniunile unor diuarie mari și că sa nu ne legămu privirea numai de ele, ci sa sunu mai cu atenționă și la mersul lor. Cestiuenea, sub greutatea cărei trebuie să sufere opiniunile de mai nainte a multora diuarie este împăcată cu cechii.

In privința acestei cestiuene suntu sciri, ca doi din corifeii cechiloru: Ryger și Sladkowsky au se vina la Vienă, se intre în negoziuni cu ministeriul și se afle unu modu de a intră în constitutiune și națiunea cehică. Nu se poté sci positivu déca acestă voru veni. Atâtă inse e scintu, ca intre cechi se află dōue opiniuni: ună a cechiloru běfrāni, a se abține de negoziari și altă a cechiloru juni, cari se invioiesc la cercarea unei impacări.

Poté ca cesti din urma voru și rumpe ghiața și voru procede la impacare.

Cancelarii imperiale se pare ca este forte ocupata de brosiură generalului rusescu Padjajew, déca va fi adeverat ca are de cugetu să pregătesc unu memoriu, în care se numere tôte pecatele partidei panslavistice, prin care acestă agităza intre slavii austriaci. Folosulu unui memoriu lu combatu unele diuarie și recomanda o nota energica la Petersburg, la casu cându suntu dovedi, ca cabinetul rusescu pôrta vină agitațiunilor.

Archidacele Albrechtu a petrecutu dilele din urma in Parisu. Elu calatoresce prin Francia „necunoscutu“ (incognito). Cu tôte aceste a fostu forte bine primitu in tôte părți.

In corpulu legislativu din Franța s'a inceputu in 21 Fauru desbaterea asupra afacerilor interne și a politicei ministeriului celu nou in privința acăstă. In ună din siedintele acestoru desbateri, contele Daru, ministru de externe, a aparato ministeriul, prin o cuventare, precum se pare cu efectu, căci ambe centrele a inceputu a se grupă și mai strinsu lângă ministeriu. Partidă stânga s'a consultatu într'o adunare, că nici unu proiectu de lege sa nu se mai aduca din partea ei să fie scrisa tuturor membrilor (stângel).

Parlamentul englesu s'a induplecato in fine la primirea unui proiectu de lege, prin care indigenitoru iri li se da voia a ave proprietate că si modalurile de libertate, adeca englesii. Asă dura mai

la capitolu secolului alu XIX se elibera biserică irică de sub tutoratulu celei protestantice și post tot discrimina remă și se da locuitorilor originali voia a nu și numai arendantorii de moșii in patria loru stravechia.

Dietă Ungariei.

(Continuarea siedintei din 17 Febr.)

E. Henszmann provoca pre ministrul Eötvös a procede cu energia; desprobéza apoi impregiurarea, ca pentru scopuri bisericesci e mai multu preliminatu in bugetu decătu pentru scopuri scolare, de ore-ce spesele dintău suntu neproductive, cele din urma inse productive. Densulu susține, ca ajutoriul, care'lui primește biserică dela statu lu folosescu preotii spre impedecarea cultivării poporului, căci voiesc a ridica infalibilitatea papei de dogma și se nisuesc a eșeptui, că biblia sa se recunoște de singurul izvoru alu sciintielor, pre cându e unu lucru constatatu ca sciintele libere au delungatu de multu autenticitatea chronologiei biblice; tempulu ne impune a ne decide său pentru biblia său pentru sciintia; vorbitorulu provoca in privința acăstă pre ministrul a lucra precongetatu și fără patima. Cându s'aru red ce civilistă, dotatiunea bisericiei catolice și ajutoriul altor biserici, s'aru poté dotă scolă mai bine. Polemisându in modulă estă contră ministrul și contră altor antevorbitori se alatura pre lângă propunerea lui Schwarz.

M. Vahrmann nu voiesc a desbate cestiuenele, ce s'au ivit in siedintă de facia, ci voiesc a vorbi numai despre congresulu israelit, de care a fostu amintit Ghyczy; se vede cu atâtă mai multu silu a vorbi in cestiuene acăstă, en cătu densulu e singurul evreu in camera. Sună omeni, cari insuși nu au judecata, ci prindu uneori căte o frasă frumosă și o arunca in data in lumea largă; suntu altii, cari urmaresc scopuri egoistice sub scutu liberalo. Cei dintău suntu inselați, cei din urma inselațiori. Intre evrei esista dōue partide; una si-a pusă de tinta din neprișepere său din egoism „biserica libera in statu liberu.“ Vorbitorulu incepe apoi a eneră istoria congresului evreescu fără de a se atinge de conclusele congresului și primește bugetul ministrului de instrucțiune de baza pentru desbaterea specială.

W. Paulini-Tóth deplange starea cea trista a instructiunei publice pre baza statistică; in Ungaria au 5009 de comune scole rele, 5000 de comune nu au de feliu scole; din cauza acăstă au primita legea pentru scolele populare cu bucuria. Bucuria și multiamirea acăstă recise in se in data după denumirea inspectorilor scolari. In comitatul Liptau s'au denumitou unu protestant de inspectoru; cum poté fi unu teologu protestant inspector bunu preste scole catolice. Asă enumera vorbitorulu mai multe denumiri de inspectori scolari preste alte comitate, fără de a cunoște respectivul bateru limbă cercului.

I. Crăcesik polemisă contra lui Ghyczy și Schwarz și primește proiectul bugetului de baza pentru desbaterea specială.

In siedintă din 18 Febr. se cetesce și autentica protocolulu.

I. Madarász interpelăza pre ministrul de comunicatiune, că și cându are de cugetu a propune casei actele privitorie la regularea fluviilor și cladirea drumului de feru Salgo-Tarjau?

Cameră trece apoi la ordinea dilei, la care e continuarea desbaterei despre bugetul ministeriului de instrucțiune.

L. Mocsáry afirma, că pâna cându potesta clerului va fi asă de mare, nu voru poté deveni religiunile libere.

Provinciale din Monarchia pe anu anu 8 fl. 600 pău jumătate de anu 4. fl. 5.6. Pentru prime, și tieri strâno pe anu 12 fl. 600, anu 8 fl. 6.6.

Inseratele se platește pentru înțea ora cu 7. er. siriu, pentru a două ora cu 5½ er. și pentru a treia repetire cu 8½ er. v. s.

Episc. M. Horváth s'riginesce procede rea regimului in cauza autonomiei bisericiei catolice și se miră, cum de barbati, precum e C. Ghyczy nu succurge cu puterile loru spre ajungerea acelui scopu frumosu. Oratorele propune următoarele: Casă se esmită o comisioane, care se esameze pretensiunile statului, asopră ujoru bunuri, cari se află de fată in posessiunea confesiunii catolice.

C. Ghyczy presinta asemenea unu proiectu de conclusiună despre obiectulu acestă, care se deosebește de a loi Horváth numai prin următoriul pasu: „Pâna cându comisiunea și va seversi Iucru se propuna regimul pre totu anul parlamentului unu prospectu detailat despre administrarea bunurilor.

In cauza autonomiei bisericiei catolice mai vorcesc Jókay, Zedényi, Horváth și Berzenzey.

A. Németh descrie crescerea tinerimei, (claritatea prelungita) ce se aplică stării preotesci; polemisă contra lui Puszky, Horváth și Wahrmann și provoca pre ministrul cultelor, a suspende celibatul.

In siedintă din 19 Febr. se cetesce și autentica protocolulu. Ministrul conte Mico responde la interpelarea representantului Madarasz, privitoriu la scrierea de concursu pentru regularea fluviilor. Dumulu representante, dice ministrul, fu stimulat prin calumnile și insultările din „N. Er. Lloyd“, care făcea oficioasa pre de ajunsul le au combatutu. Eu mi-a-siu fi implitu datoreni mea, și cându nu au fi amintit disă făcea și dlu repr. nimică despre afacerea acăstă. Pre lângă tota bană vointia nu amu potutu seversi nimică in privința regulării fluviilor, căci nu ni s'au ivit condițiuni favorabile și asiă s'a vedinu regimul silu a prelungi termioul pâna la 15 Martiu.

Comisiunea de siepte, esmită spre esaminarea computului finale transita referatul seu.

La ordinea dilei e referatul comisiunii de imunitate, relativ la cauza deput. Berzenzey, Rákóczy și Miletics.

Gajzágó propune a se tene in cauza acăstă o siedintă secreta; casă se desbată obiectele, ce stau la ordinea dilei mai întâi, și la o ora se tene apoi amintită siedintă.

Propunerea lui Gajzágó se primește.

Conformu acestui conclusiună, referăza comisiunea de petiții despre mai multe petiții orginale.

Petițiunile referitoare la cladirea drumurilor de feru se tramitu ministrului de comunicatiune; petițiunile privitorie la înființarea cortilor judecătorescii de primă instantia se predau ministrului de interne și in fine cele privitorie la reformele de contribuție ministrului de finanțe.

Casă trece apoi la desbaterea generală despre bugetul ministeriului de culte și instrucțiune publică.

A. Török desprăba lungimea și latimea desbatelor; religioanea legislativei se cuvine a fi amore către patria, discordiole confesiunale nu se tenu de ea; oratorele voiesc a vorbi numai despre obiectulu desbaterei: instituțele mai înalte dovetiamentu nu corespundu tempului nostru, acăstă o documentație impregiurarea, ca o multime de tineri studiază in strainatate; densulu primește proiectul de baza pentru desbaterea specială.

I. Madarász doresce, că legile, ce trătează despre religiunile recepte, sa se obrige. Inspectorii scolari suntu Iosu; aru fi mai bine, cându lefele acelora inspectori aru intrebui să spre cladirea de scole. Se pare, că inca nu amu venit la convingere, ca instrucțiunea face

pre omu omu. Trebuie se lucrămu din respușteri spre promovarea instrucțiunii.

Mai vorbesce I. Paczolay și apoi se încheie siedintă publică: la $1\frac{1}{4}$ se începe siedintă secretă.

La cestiunea evreilor din România.

Djuaristică francesă s'a tredită în fine și a început să recunoască reulu celu adeverat, ce apasă pre România. Ea a început cu totu adinsul a lumină opinionea publică europeană, în căuț privesc pre evrei, cari voru se facă o cestiune israelită în România.

Estragemu după „Cur. d. Iassi“ din diuariu „Le Constitutionnel“ din 8 Februarie următorul articol subscrizu de d. C. Piel:

„Amu primitu în dilele acestei o scrisore dela d. Cremieux, relativa la situatiunea israelitilor în România. D. Cremieu, credincios generosei missiuni pre care a indeplinit' o ani indelongati, apera caușa și interesele coreligionarilor sei în Principatele Danubiane. Într-acăstă densulu este în rolulu seu și opinionea publică în Francia va fi cu densulu, de căte ori va trebui să se sustena principiele libertăției religiose și a egalităției cetățenilor dinaintea legei, în contră spiritului de ne tolerantia. Înse cându d. Cremieux cere intervenirea puterilor straine în cestiunea israelitilor de pre parlamentul României, trebnie să ne intielegem. Franția și cele-lalte puteri potu purcede pre ealea confisaturilor; aceste sfaturi voru fi totu-déun'a, suntemu siguri, în sensulu progresului și a libertăției confessionuale. Înse aceste sfaturi nu potu se fia, decătu absolutamente confidentiale și de o natură amicală. D. Cremieux, invoca într'adeveru, în favoarea tesci sele, art. 46 din convențiunea dela 1858. Dara d-lui uita preambulul statutului dela 1864, care suna: „Principatele Unite voru poté în venitoriu modifică și schimbă legile relative ale administraționilor interiore, în concursulu legalu de căte puterile stabilite, și fără interveniunea de nici unu felu.“ În puterea acestei clauze, români au adoptat constituția dela 1866, care înlocuesce, pentru căte afacerile interiore ale Romaniei, și acum'a convențiunea dela 1858. Din acăstă urmă, cum amu disu mai susu, ca puterile garante potu sfatuș prietenesce pre guvernul român, înse n'au dreptul, precum aru dorî d. Cremieux de a pronunț ministeriul dela Bucuresci.“

— Altu articolu din diuariu „La Patrie“ toluit din 8 Februarie subscrizu de Louis Bellet.

„De déne s'au trei dile telegrafulu ne-a tra-

misu un'a preste alt'a mai multe depesie dela Bucuresci, în care ni se anuncia demissiunea unor anumiți deputati și a doi ministri. Cea mai importantă din aceste depesie este de sigură cea din urma, care ne spune, ca d. Cogalniceanu parasise funcțiunile sele de ministru de interne. Acestu evenimentu ne pare mai multu fericită decătu regretabilu, cu deosebire de cătu punemu slătarea cu incidentul care s'a escatu chiar acum'a în Francia. Credem a scî, în adeveru, ca d. Cremieux, în numele alianiei israelite, și stăruite în scopulu de a provoca o demarsia din partea Franciei, pre lângă cabinetul dela Bucuresci, relativ la cestiunea israelitilor, a luat de basea pentru acuzațiunile sele, mai ales discutiunile cele din urma a parlamentului român asupra acestui sujet, precum și circulara lui Cogalniceanu, care a fostu consecintă acestor discutiuni. Demissiunea lui Cogalniceanu ne pare deci, de natură, a face neutră ori care interveniune în România în cestiunea israelită. Amu fostu totu-déun'a de parerea, ca cea mai bună propaganda, care aru putea fi facuta de aparatori israelitilor, în favoarea coreligionarilor lor din România, aru fi a ceea, care aru consistă din civilizațiunea acestora din urma, a-i pune la nivelul ecigentilor moderni, și de a luă astfelii românilor dreptulu de a reclamă în contră cotropirei unei vitie „straine.“ Credem a aru fi mai bine, sa se lucreze astfelii, și nu de a acri mai multu spiritele prin recriminatii deserte, basate pre nisice pretinse persecutiuni religiose, și prin chiamarea neintreruptă a interveniunii straine, totu-déun'a neplacuta, daca nu vătamătoria chiară în asemenea casuri. Demissiunea lui Cogalnicenii de să s'a produsu fără nici o presiune esterioră și numai în urmă unor neintelegeri cu col. gii sei totusi pote fi considerat că unu timpu de statusquo, care va permite părților interesate, de atâtă intr'unu acordu comunu, o soluție satisfacătoria la acăstă mare cestiune a israelitilor în România.“

Sighișoară 5/17 Fauru 1870.

(Capetu.)

Si de visitatiunea canonica a par. protopopu se acatia zelosulu corespondinte; căci aru fi dorit, că protopopulu se nu stea numai căte 2-3 dile într'o comuna, precum afirma ea la statu, ci căte 5-6 dile, că se cerceteze după modalitatea agendelor, după protocoolele esibitelor s. a., despre cari din urma afirma X, că nu se pôrta în nici unu comuna. Eu credu, că parintele protopopu, care cu onore pôrta oficiul seu de 20 și atâtă de ani, va fi sciindu datorintele sele, și pe trecerea d-sele de căte 2-3 dile într'o comuna,

mi se pare ca nu aru fi dovedă de neactivitate și neinteresare de afacerile bisericesci și scolari ale parochierilor, ci tocmai din contra; căci cu ce alte aru fi petrecutu tempulu acele dôue pâna în trei dile decătu cu afaceri oficiose?

Déca X scie, ca le-a petrecutu în ospetie să perdere de tempu, placa-i a ne spune! —

Protocoole de esibile adeveratu ca cu nomele acestă nu există nici aici, precum nu există încă dora mai nicairea; înse trebuie să ne prinda mirare și întristare, căndu vedem copilarescă usurantia, en carea X lovesce orbisul pentru acăstă în pretimea acestui cercu.

Déca înse protocoole de esibile nu se pôrta, apoi se pôrta încă din vechime protocoole de „comisiuni“ său ordinatiori; iera déca X cunoște din esperiuntia nemijocata vre-unul, carele nici acestea nu le scie pură, apoi acela tocmai din partea lui X aru fi trebuitu escusat, iera nu datu desprețui publicu. Acăstă scadere înse dora nu va fi să ea vină protopopului, ci respectivu nici prin corespondintele lui X, nici prin 2 sau 3 „topore archidiecesane“ — după cum dice elu — nu se va poté indreptă; căci de unde nu e, nu poti cere!

In Sighișoară înse, dice, există astfelii de protocooli, dura traiesc in monogamia cu celu protopopescu. Audi colo, ce crima! Inse X aici, vîndu se spona unu neadeveru, fără voi a si scirea sea spune adeverul; căci monogamia este casatoria între unu barbatu și unu femeie, va se dica între 2 personă. Si asi se are lucrul și cu protocoile din Sighișoară, cari facu superare lui X: celu de mai susu alu comisiunilor lu pôrta bine reu, cum pote, parohulu alu doilea, ieru celu protopopescu lu pôrta protopopulu. Ieru déca agende mai însemnate și ale parocheilor tractuali și ale parochiei locali se înregistra in protocolul protopopescu, apoi spune domnule X, ce lucru de spațiu și demn de imbalare prin jurnale astii d-ta aici? Prin astfelii de corespondintie vei se-ti faci renume?

In adeveru, a esî cu astfelii de marfa la lârgu, nu-l face onore, ci dovedesc său o nemârginită necunoștință de sineti, său o passiune, carea nu ai destulă potere morală a o infrenă. Prin „scola“, că cea de susu, și prin corespondintie că acăstă, nu te vei face meritatu, ci mai curenđu de risu!

In fine imputa X, ca nici in privintia §§ 45 și 62 ai statutului congresual, nici in altele, care nu le spune, aici încă nu s'a facutu nici unu pasu. Mai domolu domnule X! Parochiile acestui tracă suntu organizate încă înainte cu unu anu, pâna cându adeca încă nici ca se sanctionase statutul congresului, și asi organizare nouă nu era de lipsă,

FOISIORA.

Epistola deschisa

către dnii protopopi, preoți, profesori invetitori și către literati români.

Domnilor! Suntemu încă în epocă, în carea trebuie să dovedim originea și naționalitatea noastră.

Naționalitatea unui popor se poate dovedi: 1) din istoria sa, 2) din limbă sa, 3) din datinele sele, 4) din portul seu, și 5) din fizionomia sa.

Acestea suntu caracteristicile de frunte și de lipsa, ce arăta că atare popor se tiene de elementulu romanicu, slavenu, său germanu etc. Strămosii nostri, și noi totu-déun'a amu disu și dicemua: „suntemu români“ nu numai de nume, ci și de viață; dara noi pâna acum nu amu dovedită deplină sciinție și lumei culte, ca suntemu de elementulu romanicu! Vi este totu un'a?

S'au sculatu invetitori straini, și mai întâi ne au atacatu istoria și limbă. Despre istoria ne dicu, ca nu suntemu din coloniele romane ale lui „Traianu,“ aduse din Italia la an. 106 d. Cr. în Daclă; ni dicu ca noi suntemu pre parlamentul acăstă de pre la vîcălu alu 11-le 12-le și alte mille, și denegă familiu noastră de români. Despre limbă ni dicu ca e mai multu slavenu, ca e amestecatura din limbile multoru popore etc. Strainii ni denegă romanitatea! Vi place acăstă?

Înca din secolul trecut au începutu barbali literali români, — istoricii și limbistii naționali, și pâna astazi cultivă istoria și limbă noastră, parte pentru că se demustre lumei naționalitatea noastră,

parte pentru că sa le cultiveze că sciinție de lipsa pentru cultura, vieti și existența noastră politica.

Cu a trei'a dovedă de origine și naționalitate, cu datinele noastre populare slămu fără repro. Abia amu începutu a cultivă și acestu terenul! Afara de „Anticitățile române“ de Damaschinu T. Bogincă, tiparite la an. 1832 în Budă, nu avem u altă carte în felul acestă, dara și acăstă se ocupă cu datinele cele vechie române din Italia, și numai ici colea face căte o nota de asemenare cu datinele de astăzi.

Domnilor! Datinele populare suntu date mai poterice pentru naționalitatea unui popor; a desori intreco istoria și limbă, — pentru că unu popor, poate se nu aiba astadi istoria, și se-si face uitatu și limbă, topindu-se cu alte popore mai mari, dura datinele, cultulu familiaru remanu în parte mare și atunci. Unele datine se susținu mii de ani, și deosebi la popore mai neculte, pentru că datinele facu o parte a religiunii lor!

Noi vedem u mai în totă dio'a petrecendu-se datine vechie intre noi și n'amu avută indemnul că se li caută originea, istoria, și caușa ei numai deodata le numim „credință desiră, superstition“ și pâna adi nu li scim preliu și valoarea națională!

Vilemu Schmidt, profesorul la gimnasiul de statu din Sabiu, a tiparit in 1866 cartea: Anulu și dilele sele în parerea și datină românilor din Ardeia! O tema cu carea români trebuia să se ocupe mai antanu. Ni-a preventu spre rusinea noastră!

Ve-ți scî cum scriu strainii despre noi. Pre-cum aceia, cari ni-au atacatu istoria și limbă, și niciu denegăt romanitatea, asi dlu Schmidt ni ataca datinele naționale, și ni le succese de slavene;

ma chiaru și cuvântulu colindă și datină colindă și rei — unu din cele de frunte la români — nu le rapesc. Dice, că o gramada dintre dieci strămosi-lor nostri au fostu dieci slaveni; sinte mitologice misteriose de adi, suntu din mitologă slavă etc., și de acă urmează, că de cădru fi fostu părintii nostri români, noi nu amu avut cultulu slavenu. Nu e aci locul de alu combate, i va veni timpul, înse trebuie combatutu, pentru că lumea civilisată i va crede de cădru noi tacem, și nu dovedim datinele noastre și romanitatea lorul!

Totu deodata ni-a facut servitul mare, ca ne-a lovitu, că se ne tredimu, și scim unde ne-a lovitu. De vîomu și nepasatori că la multe altele, apoi se nu ni sia rusine, de cădru ne rusinează mulți străini!

Domnilor! Mai de multi ani me ocupu pre terenul poesiei populare, și rezultatul a fostu unele broșuri tiparite, și inca unu materialu mare gata de tiparit, — și amu ajunsu acum la datinile naționale. Cartea dlu Schmidt mi-a datu multu de cugetatul pentru validitatea și onorea națională, și pentru acăstă am'amu rezolvat la unu pasiu energiosu în caușa acăstă.

Nu avem bibliotece și cărți despre datinele noastre, ca pre acela se le culegă, și se le sistemează după pretensiunea sciinției de acăstă materie; — despre acestea nu au scrisu nici strainii, nici români. Datinile noastre suntu încă respirate prin casele, muntii și văile poporului, suntu încă în posesiunea poporului?

Mie singuru — carele amu culesu din multe căte ceva, și unele pote deplinu — mi este eu ne-potintia a strabate în totă părțile locuite de români, baremu în Austria, pentru că aru trebui se ambul celu putinu 10 ani prin acstei fieri. De unde

prin urmare pretensiunile lui X, ca acestea lucrări să se fie regulați cu ocasiunea visitatiunei, nu anice unu temein. Ieră de căd domnia sea prin acele lucrari intielege §§. 45 și 62, atunci pretinde unu ce miraculosu; căci trebile privitorie la protopopiatu, despre cari vorbesc §§. 45 și 62, ieră numai in adunările protopopiatului se potu pertrăci, dar nu prin comunile singuratici cu ocasiunea visitatiunei lor.

Déca epitropia protopresviterala inca nu s'a inițiatu, apoi caușa e cea mai simplă din lume, ca adeca inca nu s'a simtutu trebuința ei, neavendo pâna acum protopresviteratul din nenorocire inca nici unu fondu propriu alu seu, nici vr'o alta proprietate de administrato.

In fine déca comitetulu protopresviterale este inca in restantia, va ieră si infocatul X; căci unu betrânu de 70 ani nu se pote familiarisá asiá curendu cu referintele cele noue.

Era multu mai bine, déca avea X pulsint'ca răbdare baremu pâna atunci, pâna când aru fi seiu' de siguru, ca lôte celealte protopresviterate mai de aprope si mai de departe s'a constituitu predeplinu, si numai acesta unulu e inca neorganisatu. Atunci apoi aru fi potutu radică X „toporele archieclesane“, cari i occupa atât'a de viu fantasi'a.

Acăst'a este adeverat'a stare a lucrurilor din cestiune. Din lôte acestea resulta:

1. Ca invinuirile aroncate asupr'a preotiméi tractului Sighișoarei preste totu suntu fără temeu;
2. Ca asiá numit'a „scola“ a lui X este o caricatura său dóră mai bine o manta, carea se aco-pere intențiunile dascalilor ei, de a căstiga voturi romanesce pentru interesele unei paride sasesci de aici;
3. ca recriminările p. protopopu respectivu, suntu parte neadeverate, parte nedrepte său celu puçinu neecuabilitu;

4. Cea ce inse este mai duresosu decât' lôte e, ca corespondintila lui X este productul unei iri-tatiuni nedemne de unu barbatu, si ca intențiunea ei deplorabile merge într'acolo, că se discrediteze preotiméa acestui fractu atât'u inaintea poporului, cătu si inaintea opiniunei publice preste totu.

Déca domnul X va astă placere, a continuă interesantele sele corespondintie, postea a continua si a ne spune cătu mai curendo, macaru prin tôte diuariile totu-deodata: Câte prisme de petrisiu s'a facutu pre cutare drumu, ce a vediutu joi prin targu? ce a auditu pre sub ferestri? si alte lucrari de insemetate, că si cele din corespondint'a din urma. Eu inse, de va voi se me asculte, din putin'a-mi sciinta, ce amu fostu in stare a-mi căstigá, lu a siu svatu, că in locu de a umblă dupa sec-

turi, mai bine se face unu cursu de limb'a română, că se nu mai molesteze publicul cu „dis - si organiștare,“ cu „visitatiunile,“ cu „circularele archieclesane“ „toporele archieclesane“ si alte asemenea „topore“ de ale sele.

Ioanu Ciceliu.

Notariu protopr. Aradu 9/21. Fauru 1870.

Parastasu pentru Emanuil Gojdu. Astădi, că la dtu'nascerei repos tului binefacatoriu alu românilor de religiunea gr. orientale, Emanuil Gojdu, s'a celebrat cu solenitate parastasul pentru odihu'a susliefului repausatului in biserică catedrale române gr. or — Ceremoniele funebrale s'a deseverisutu sub pontificare Ilustratitiei Sele presântitului domn episcopu diecesanu, asistat de protosincelul, protopresviterul si parochulu locale, cu alti doi preoti si diaconi.

Au partecipat mai multi intelectuali cetateni, si poporenii din clas'a plugarilor, de-si tempulu era nefavorabilu, ploiosu si tinosu, — se intielege apoi ca tenerimea dela institutu clericale si pedagogicu, precum si cea dela gimnasiu conduse de concernentii sci profesori, — n'au lipsit.

Cătra finea cultului funebrale reverendissimulu domnului parochu locale Ioanu Rusu, suindu-se pre cancla roșii cu elocinti a-i oratorica evenimentarea funebrale, prin care au dessasiuratu tōta genealogia si biografi'a reposatului, simtiemintele si aderinti a lui pentru națiunea si religiunea sea strabuna, despre care au datu probe si dovedi viue la desertele ocasiuni, — daru mai alesu că fostu deputat, si in dignitate de comite supremu alu comitatului Caras, aperându caușa vitale a românilor din Transilvania, in cas'a magnatilor cu mare zelu si insusliefre, — admirata si de neromâpi, iera de cătra conationalii sei români, aplaudata si recunoscuta pretutindenea.

Spunendu oratorele: ca cine a fostu reposatul Gojdu din copilaria — pâna in timpulu mai recente că Septembriu, i-au descrisu faptele nobile din viața petrecuta, in capital'a tierii că advocatu de bunu renume, si cu sympathia generale prin care au fostu in stare a-si căstigá frumos'a avere, si că românu bunu si inspirat de buna starea si inflorirea națiunei sele totude un'a a ajutorat pre mai multi tineri studinti seraci cu bani si ospitalitatea bunavoitoria!

Cumca lui Gojdu intr'adeveru i-au jacutu la inima sericirea si prosperarea națiunei, — si religiunei sele si au nutrito dorint'a de a realiza aceste simtieminte in sapta, — dovăda eclatanta este testamentulu nobilu si atât'u de favorabilu pre parte

conationalilor si coreligionarilor sei, — căror'a, pentru promovirea scopurilor sublimi ale culturii naționale, si meliorarea existintei, li-ai testatul unu lasamentu de mai multe „sute de milii“ facandu-si numele memorioru, si memori'a eterna.

Dupa terminarea acestei cuvenitari bine-nomrite, — presant'a sea pontificele parinte episcopu incheie servitiu funebrale cu vecinic'a pomeneire a lui esprimata de toti ce erau de fată si impărtășindu-se indatenata „coliva“ cu aceste se fint parastasul intru eternisarea memoriei mecenatului națiunei române Emanuil Gojdu.

Pentru că se fia solenitatea parastasului conforma datinei romanesce crestine presântiria sea parintele episcopu alu nostru n'au pregetat a da si una prândiu, ce se numesce „poména“, la care au participat mai multi ospeti dintru inteligintia si toti preotii ceremoniali, repetindu-se si cu acăst'a ocasiune memoria numelui reposatului si neuitatul testatoru bine-facatoriu alu românilor de religiunea gr. orientale ortodoxa!

Romania.

A prevede viitorulu unui ministeriu, nicairi nu e asiá fără putintia, că in Bucuresti, pentru ca combinatiunile, ce si le pote face cine-va dupa ratificare acă rare ori se numerescu. Alte suntu causele, cari punu si restorna cabinete decum suntu in alte staturi. O rivalitate reu intelésa legata de servilismul cătra un'a său cătra alt'a său din când in cându si cătra un'a si cătra alt'a din puterile mari, este de multe ori causa a schimbărilor de cabinete. De aceea ce si pote face cine-va: mai bine nouui ministeriu decât' a-lu somâbi si sondă prin consilie patriotică că cele ce le da „Tromp. Carpatilor in nrul dela 5 Februarie. Aci i se spune totu ce are se faga si déca nu se teme de rivalitati ci are inaintea sea numai binele patriei sele asiá va urmá si cându va vedé ca missiunea e implinita, va face iera ceea ce dictéza patriotismulu celu adeverat.

Eata consile ce le da „Tromp. Carp.“ nouui ministeriu:

„Déca amu credutu tempulu sa repetam si actualului guvern parerea nostra cea vechia din materia de guvernare, pre care amu emis'o in toti tempii tuturor guvernelor, caușa principale este, ca vediendu desvelirea nepomenita a unoru foi publice, agitatinnile inferbentate ale capilor roșilor, posarea loru in capi de nemultiamiti, patrioti fara exemplu, omeni fără prihina, injurându si batjocorindu si guverne, in cari au fostu omeni si dintre cei mai onorabili ai tierei noastre, injurându si batjocorindu si reprezentante naționale intréga, in-

episcopi români de pre atunci, că se provoce prin circulariu pre dd. preotii si inventatori pentru culegere poesiile populare, pentru ca densii suntu tolto in tre poporu, si cunoscu tainele lui.

Numai Esc. Sea Siagun'a si pretutu intențiunea mea, a scitu insemetatea poesiile populare si a simtutu amieulu literaturei române, pentru ca in circulariu seu liparitul din 6 Dec. 1859 nr. 1010 a provocat pre dd. preotii si inventatori se culéga poesiile populare că se mi-o tramita mie. Dintre cei-a-lalți preotii deosebi rapausatul protopopu N. T. Veli'a m'a sprințit cu balade, si dlu Andreeviciu protopopulu din Caransebesiu, cu doine si hore.

Pentru datine, m'amu adresatul cătra multi preotii si inventatori prin epistole private si dora pen-tru ca pre scurta nu i-amu potutu capacitate său de nepasare, nici dupa siepti luni nu mi-ai respunsu nimic'a.

Domnilor! Nu amu nici una interesu materialu, ca se ceru sprințirea publica la culegerea datinelor române. Din contra amu fostu scurtatul, ma si inselatul eu comisunăriile de cărti tiparite pâna acum. Amu inceputu in 1868 a publica in „Albin'a“ balade, că sa se retiparesca cu pretia mică de a 3-a brosura, si amu incelatul, pentru ca nu amu capetatu banii nici pre a 2-a brosura, că se plătescu tipografi'a, — si mi sta atât'a materialul gal'ta, nu spre rusinea mea, ci a milionelor de români, căror'a nu lo trebuie nici chiaru poesiile loru populare, — Si dora, atunci cându som ocupato cu d-regatori'a, si pentru literatura trebuie se furn tempulu, dupa unii — mai bine a-si face se-mi dău pâlnii insu-mi decât' se-mi batu capulu cu de acestea, cându si la intelligentia e atât'a nepasare.

Inse natur'a nu me lasa se siedu, si onoreea națiunei mele me invita, că se lucru in interesulu ei, si speru, ca se voru astă multi, cari pricepu acesta invitare. — In caus'a naționala nu potu decat' si sinceru si apriatu!

Voru intrebă unii, ca ce interesu naționalu poate fi in culegerea datinelor române!

Eu li voi spune!

1. Din punctul de vedere alu romanitătiei si naționalitătiei e de lipsa se demustrămu, ea si astădi suntu la noi ființe mitologice, cultu religiosu, si datine, din Itali'a, ca acelea purcedu dela stramosi, dela coloniele române din Daci'a.

2. Din punctul de vedere alu literaturei si sciintiei, e de lipsa că se ni fundămu si sistemizăm „Mitologi'a româna din Daci'a,“ pentru ca tôte poporele mai mari si culte au colesu mitologi'a loru populare din datine si cultulu superstitionis alu poporului loru. — In Francia, suntu corespondinti in tōta imperati'a, stau sub ministrul de cultu, si culegându traditiuni, datine, etc. le trāmitu ministeriul! Destula dovedea de lipsa culegeree!

3. Din punctul de vedere alu literaturei speciale, pentru epopeia, drama, opera, baletu, pentru ca e de lipsa ca acesta literatură se fia ilustrata cu ființele noastre naționale; acestea i dau caracteristica propria, i dau unu impulsu, o orientare adeverata si o scotu din chaosulu cosmopoliticu.

4. Din punctul de vedere alu culturii noastre generale, pentru ca déca va cunoșce poporul tōte superstitiunile, de dupa adeverat'a loru origine si valoare, atunci va incepe a se desradacina credinti'a desirerla, si se va sustiené numai ce e național, — si in acestu modu se delatura multe pedece, pentru înfrarea inventatiile la poporu.

(Va urmá.)

jurându si batjocorindu si tronulu, adoratu de către densii pre cându din neesperintia se lasă-se tiér'a pre mân'a loru se o prade, se o demoralizeze, se o desarmeze, se o vendia jidoviloru si muscallioru ; amu crediutu ca in acésta epoca de turbare a strabatiloru, cându se aduna prin atheneu se propoveduiasca, ca suntemu slavi numai sa ne ajute muscalii se scapâmu de nemti, si dau banchete intre densii si dicu ca li se dau de către comerciul român si de către industria română, de către comerciul român pre care l'au tradat strainiloru si de către industria română pre care au tradat' o jidoviloru ! gandindu, ca tóte aceste escesuri aru poté se ingrijescă guvernului si se-lu impinga la vre-o mesura de repressiune, venim se i aretâmn parerea nostra si acestui'a, precum amu aretat'o si guvernului Beyzadea Mitica Ghic'e, care a satisfacutu pre deplinu tóte credintele nôstre in acésta materia.

Nu, domniloru dela guvern ; nu libertatea presei face revolutiunile, ci oprimerea libertătiei presei ; nu liberile intruniri ale cetăteniloru pentru ori ce felu de materia facu revolutiunile ci oprimerea adunârilor. Esemplulu lu aveti inaintea ochiloru. Post'a vreo-data in tiér'a nostra, séu in ori care alta tiéra din Europ'a, o licentia mai mare de presa, o mai ignobile, mai calumniosa maniera a criticá si a combate unu guvern, de cătu chipulu cu care desperatii capi ai rosiloru imbrânceau organele loru spre totu felul de atâtire, de provoca la sfâsiere ? Ce tulburare s'a putut face in ordinea sociala sub guvernului Dimitriu Ghica, care a avutu sistem'a asta-data a deplinei libertati in tóte si pentru tóte ?

Si mai pretindema inca sa se observe unu lueru : ca déca in guvernului Beyzadea Mitica nu se infiltrau idee contrarie sistemei sele de guvernare ; déca adeoa, printre zelosii guvernamentali ai acelui guvern, n'aru si fostu si ómeni cari se pismuiésca la dinti lui pop'a Grigore si la retevistii rosiloru si se opuna si ei pre unu popa Tache lui pop'a Grigore si lui pop'a Macarescu, se opuna si ei reteveiu reteveistiloru ; déca asemeni ambitiuni ignobile nu aru si intratu si in căti-va dintre ómenii guvernului trecutu, si aru si lasatu sa se scóta dintii din gur'a lui pop'a Grigore de opinionea publica, si aru si lasatu se cadia reteveiele din mân'a rosiloru numai prin poternica susflare a opinionei publice ; déca nu aru si fostu din nenorocire ómeni cu asemeni pacatose idee pre la guvernului Dimitriu Ghica, pâna acum, credebu, ca era sa fia sferșitul cu deseversire si celu mai micu aventu al rosiloru ; pentru ca opinionea publica, acésta putere invincibile, era se-i desaproba, se-i infrunte si se-i nimicésca.

Dara opunerea loru, cu sistem'a loru chiaru, a desgustatul pre cei contrari acestei sisteme si pre densii i-a incuragiaturu, dovedindu-se ca si contrari loru facu totu că densii.

Eata de unde s'a mai hraniu poterea rosiloru ; eata din ce causa mai sbarnâia ca taulii in murgu de séra, si déca din nenorocire va mai veni si guvernul se-i mai ajute, persecutându-i fia macar in ori-ce modu, — atunci negresitu ca asacerca poté sa devina seriosa.

Varietăți.

** Representant'a fostului regimentu I român confiniariu se afla adjunata in Sabiu, dupa cum amu intielesu, pentru modificarea statutelor, conformu căroru se va administrâ fondul de monitura in viitoru. Statutele aceste au fostu compuse de multu si abia acum, dupa schimbarea sistemei constitutiunali au venit uinapoi cu propuneru de unele modificări, ni se pare esentiali. Habent sua fata libelli !

** Dotatiuni in siedinti'a dietale din 24 Februaru, ne spune „Hr. Ztg.“, sa votat unu etraordinariu de 2900 pentru scopuri bisericesci.

Despre modificări in ministeriul din Pest'a vorbescu multu foile partidei din stâng'a. Dupa densile va urmâ in ministeriul comun la finanțe, Longay y ministru ung. de finanțe. Acestui'a i va urmâ Gorové si acestui'a Kerkapolyi. Trefort aru deveni ministru de comunicatiune. „Kol. Közl.“ dice ca versiunile aceste pâna a-cum nu au base positive.

** Foile din Vien'a a trebuitu sa-si micésca formatulu din caus'a strikei colegiatorilor de litere, adeca din causa ca cu legatorii nu vor se mai lucre, pâna cându proprietarii de tipografii nu le voru imbanatai plat'a lucrului loru.

** Unu casu tragicomicu. O're unde in Ungaria a cadiutu unu tiganu in Dunare. Bietulu omu in necasulu seu a strigatu dupa ajutoriu. La strigatulu lui au si alergatu vre-o căti-va insi cu o funia lunga sa-lu scape si spre acestu sfersitul i arunca unu capu de funie in apa. Nenorocitul in spaim'a cea mare si pune biltulu din capulu funiei in grumadi. cei de pre tieruri lu tragu si de scapatu l'a sepatu, dura—mortu, pentru ca l'au sugrumatu tragedendulu asta.

Pentru cele 30 familii nefericite din Tofalu au mal incurstu :

(Continuare din nr. 13.)

Din Lancremu, prin dlu invetitoriu gr. or. Dan. Maximiliu, dela DD. Daniilu Macsimilianu invetitoriu 2 fl. Filimonu Mig'a 2 fl. Petru Zeicu 2 fl. Ioanu Casioltianu, notariu comunala 1 fl. Ioanu C. Bucuru Antiste comunala 1 fl. Ioanu Lasit'a prochu 1 fl. 50 xr. Ioanu V. Blag'a 1 fl. Teodoru Patrascu 1 fl. Ioanu I. Lasit'a 1 fl. Daniilu Ioanu Petrascu 1 fl. Ioan'a Românu Lasit'a 1 fl. Ioanu If. Petrascu 70 xr. Nicolau Schiopu 50 xr. Ioanu Filipu 50 xr. Ioanu P. Beceanu 50 xr. Achimu Chirila 50 xr. Avramu Boecaru 50 xr. Petru Cos. Bucuru 50 xr. Grigoriu Schiopu 50 xr. Tom'a Petrascu 50 xr. Andreiu Vladu 50 xr. Ioanu Trifonu 50 xr. Ioanu Ios. Blag'a 50 xr. Simionu N. Petrascu 50. xr. Daniilu Blag'a 50 xr. Ioanu Codanu 50 xr. Nicolau Berghiu 50 xr. Michailu Macsimilianu 50 xr. Ioanu P. Pavelu 50 xr. Ioanu Ilie Macsimu 50 xr. Nicolau Lasit'a 50 xr. Stefanu Savu Becanu 50 xr. Petru Schiopu 50 xr. Andreiu Chirila 50 xr. Daniilo Petru Schiopu 50 xr. Ilie Macsimu 50 xr. Dumitru Vintila 50 xr. Ioanu I. Vintila 50 xr. Paraschiv'a Prentesa S. Blag'a 50 xr. Michailu I. Vintila 50 xr. Simeonu Cos. Chirila 50 xr. Daniilu A. Davidu 50 xr. Ioanu Cos. Chirila 50 xr. Pamfiliu Rosiu 50 xr. Ioanu M. Bucuru 50 xr. Ioanu Tonni Henegor 50 xr. Daniilu I. Lupu 50 xr. Ioanu Daniilu Chirila 43 xr. Ioanu M. Candea 40 xr. Ioanu Achimu Davidu 40 xr. Petru F. Todoru 40 xr. Ioanu P. Pecurariu 40 xr. Daniilo Adâmu 40 xr. Vasiliu Vintanu 40 xr. Dimitriu Trifonu 40 xr. Stefanu Vintanu 40 xr. Ioanu Pecurariu 40 xr. Daniilu I. Macsimu 40 xr. Ioanu St. Pecurariu 50 xr. Michailu Schiopu 30 xr. Nicolau Tomi Teodoru 20 xr. Simeonu Schiopu 20 xr. Cosm'a Teodoru 20 xr. Michailu Candea 20 xr. Simeonu I. Petrascu 20 xr. Evtimiu Teodoru 20 xr. Vasiliu I. Pavelu 16 xr. Dumitru S. Turcu 10 xr. Vasiliu Vintanu 10 xr. Ioanu V. Vintila 12 xr. Michailu Bucuru 13 xr. Ilie Mig'a 11 xr. Ioanu Mich. Schiopu 10 xr. Vintila P. Lasit'a 10 xr. Ann'a lui Evtimiu Vladu 5 xr.

Sabitu, 6/18 Februaru 1870.

Comitetulu.

Nr. 6331 civ. 1869.

Edictu.

Din partea subsemnatului comisariu judicialeu se face prin acést'a cunoscutu, ca s'a concesu, la cererea duii ad. provinciale Dr. Borci'a, că fiscalu consistoriului metropolitan gr. or., in numele sondulei sidocisialu de praes. 17 Septembre 1869, Nru. 5607 civ. 1869 in caus'a sea contra Ilie Brana din Moha pentru solvarea pretensiunei de 200 fl. v. austr. e. d. e. prin conclusulu judecatoriei magistratuale din Sabiu, că oficiolatu funduarie cu datulu 25 Nov. 1869, vendiare executiva a realitătilor lui Ilie Brana, dejá pretiuite si pemnorate :

Cas'a curtea si grădin'a Nr. 26 din Moha sub următorile conditiuni de vendiare :

I. Pretiulu eschiamându e celu prin judecatoria estimatu de 500 fl. v. austr.

II. Doritorii de a camperá au a depune la comisariu inainte de licitație unu vadu de 50 fl. seu 10% a pretiului eschiamatu, care suma se compute in casu de cumpărare la pretiulu de vendiare, la casu inse, că comisariul se nu implenește tóte conditiunile licitației, o perde in favoarea fondului creditoriu.

III. Comisariul e silitu a salda pretiulu de cumpărare in patru rate si adeca : prim'a rata in diu'a licitației, indata dupa cumpărare, a dô'a dupa 8 dile dela licitație, a trei'a dupa 2 luni, si a patr'a dupa trei luni de dile, la din contra si perde comisariul dreptulu provenit din cumpărare, si vine in periculu de a suporta spesele si daun'a causata prin a dô'a licitație.

IV. Numai dupa saldarea totala a pretiului de cumpărare si dupa acoperirea pretensiunei fondului se pote comisariul intabulat de proprietariu funduarie.

V. Posesori reale devine comisariul indata dupa cumpărare, e inse restrinsu a asigurá eladirile acelorui realitati in sevorea fondului sidocisialu, contra pericolului de focu pre spesele sele si sub responsabilitatea sea.

Obiectele susuamintite se voru vinde in 28 Martiu 1870 si 27 Apriliu st. n. la 10 ore inainte de amedi in cas'a comunala din Mohu.

Totu de odata suntu provocati toti creditori hipotecari, cari nu locuesc in Sabiu seu imprejurul Sabiului, a-si tramite plenipotentiatii la locuint'a oficiolatului, spre representarea loru la impertirea pretiului de cumpărare, si a-si face pâna la vendiare cuocescu nomele si locuint'a, caci la din contra vora fi disi creditori representati prin curatori impusi oficialmente.

Finale suntu provocati toti aceia, cari creduta a poté documenta ore cari pretensiuni de proprietate seu si alte drepturi de prioritate asupra obiectelor pemnorate, a-si presintă, macaru de nufara deosebi incunoscintiati, acusele loru de pretensiune, oficiolatului funduarie pâna in a 15 di dela ultim'a publicare a acestui edictu, la din contra executiunea nu se va impedece si respectivi voru si avisati numai la restul pretiului de vendiare.

Sabitu 26 Febr. 1870.

Hermann Sigerius
Comisariu judiciale.

Edictu.

Maria lui Nicolau Slavu din Mohu, Scaunulu Sabiului, care de mai multu tempu, cu necredintia au parasitul pre legiuitorulu seu barbatu, Nicolau lui Irimie Lancu, totu din dis'a comuna Mohu si Scaunu, fara a se sei loculu aflateli ei, se citeza prin acést'a, că in terminu de unu anu, dela datulu de fatia, negresitu sa se infatisiede inaintea subscrisului foru matrimonial, pentru, ca la din contra, si in absenti'a ei, se voru otari, cele de lege prescrise.

Sabitu in 5 Ian. 1870.

Forulu matrimoniale gr-or. alu Protop. Traclul Sabiului alu II-lea.

Ioanu Pannoviciu
(10-2) Protopopu.

Edictu.

Ioanu Posa din comun'a Porcessi in scaunulu Sabiului, care de 5 ani, cu necredintia au parasitul pre legiuitorul sea socia, Maria lui Istrate Leuc'a, totu din Porcessi, fara a sei loculu aflateli ei, se citeza prin acést'a, că in terminu de unu anu, dela datulu de fatia, negresitu sa se infatisiede inaintea subscrisului foru matrimonial, pentru ca la din contra, si in absenti'a lui se voru otari, cele de lege prescrise.

Sabitu, in 9 Fauru 1870.

Forulu matrimoniale gr-or. alu Protopopiatului tract. Sabiului alu II-lea.

Ioanu Pannoviciu
(11-1) Protopopu.

I. Thalmayer
comerçante in Sabiu,

procura cu pretiurile cele mai estine

Clopote
de ori ce marime, garantându pentru lucru alesu-

Burs'a de Vien'a.

Din 14/26 Februaru 1870.

Metalicele 5% 61 50 Act. de creditu 274 20

Imprumut. nat. 5% 71 40 Argintulu 121 65

Actiile de banca 127 Galbinulu 5 84 1/2